

چکیده

مقدمه: با توجه به افزایش میزان وقوع جهانی دیابت از جمله در ایران و عوارض شدید آن خصوصاً بیماری های التهابی عفونی که در زمینه دندانپزشکی شامل بیماری های پریودنتال می باشد، هدف از مطالعه اخیر مقایسه پارامترهای پریودنتال و سطح متابولیک قند در بیماران مبتلا به دیابت و افراد سالم بوده است.

مواد و روش ها: این مطالعه به شکل cross-sectional بر روی 84 بیمار در دو گروه مورد و شاهد مورد بررسی قرار گرفت. گروه مورد شامل دو گروه 28 نفری مبتلا به دیابت type I و type II مراجعه کننده به بخش غدد بیمارستان علی ابن ابیطالب شهر رفسنجان بودند. گروه شاهد شامل 28 داوطلب سالم (از نظر سیستمیک دارای شرایط و یا بیماری نبودند) مراجعه کننده به بخش تشخیص دانشکده ی دندانپزشکی شهر رفسنجان بودند که فاقد بیماری های سیستمیک تاثیرگذار بر روی وضعیت پریودنتال باشند، باردار نبوده، سابقه درمان های پریودنتال در شش ماه اخیر نداشته و سیگاری هم نباشند. معاینه پریودنتال در کلیه بیماران به صورت اندازه گیری ایندکس پلاک، ایندکس نقاط خونریزی، ارزیابی میزان از دست رفتن اتصالات کلینیکی، میزان عمق پاکت و تعداد دندان های از دست رفته، میزان HbA_{1c}، ایندکس BMI و مدت زمان ابتلا به دیابت انجام گرفت. به منظور ارزیابی ارتباط پارامترهای پریودنتال با سطح متابولیک و BMI بیماران از آزمون ضریب همبستگی پیرسون (Pearson's Correlation Coefficient) استفاده شد. سطح معنی دار درآزمون ها 0/05 در نظر گرفته شد.

یافته ها: بیماران دیابتیک در مقایسه با گروه شاهد وضعیت پریودنتال بدتری داشتند، به عبارت دیگر در بیماران دیابتیک نوع I و II ایندکس پلاک، ایندکس خونریزی و از دست رفتن اتصالات کلینیکی (CAL) نسبت به افراد سالم بیشتر بود. همچنین میانگین تعداد دندان های از دست رفته و عمق پاکت در گروه بیماران دیابتیک نوع II بیشتر بود. ($p < 0/05$)

نتیجه گیری: به طور کلی بیماران دیابتیک از نظر شاخص های پریدنتال وضعیت بدتری نسبت به افراد سالم داشتند. همچنین در گروه بیماران دیابتیک نوع II نیز بین تعداد دندان های از دست رفته و مدت زمان ابتلا ارتباط معنی دار وجود دارد که می تواند نشان دهنده بدتر شدن وضعیت پریدنتال با گذشت مدت زمان ابتلا به این بیماری باشد.

واژه های کلیدی: دیابت type I و type II، ایندکس پلاک، ایندکس از دست رفتن اتصالات

کلینیکی، HbA_{1c}

